

Alkony

*A rókabundás alkonyat
most lendül át az égi partra,
s csillag-sövénnyen fennakad
bozontos, rozsdaszínű farka.*

*Kitépi és tovább szalad,
nyomára forró vért csöpögtet,
és mint pityergő vadnyulat,
kiejti szájából a Földet.*

ÁGH ISTVÁN

Reggeliznek a madarak

*Ez a korai ablak
rámtár egy péter-páli hajnalt,
madaraim kimaradnak az égből.
akár telefonszámos naptáramból
halottaim, kereszt f-re,
minden madár a földön,
billegős galamb sétál,
a rigó hármakat ugrik,
az a kis szeleburdi
veréb is köztük szürkül,
sürgős reggelizés, amíg teázgatok
száz rózsaszín kukaccal
lett feketébb az udvar,
a macska kefe-sámlí,
aztán meg törpe párduc
hátról a galambra,
micsoda kedves ragadozás!
dúlás, ölés, falás,
egészségtekre! föl a fára!
s velük emésztenek a fák,
de nagy békére van kilátás!
harangszóig a szél is áll.*

Az 5. óra

*Fölébredt a szemközti villany,
proletárok hajnalhasadása
novemberi 5 órakor,
eső esik, mégis süt valami
világosság egymás után
nyárfámra meg belém,
szél van,
árnyék gumibotoz,
fölver a fény
keresztes lelkifurdalásra.*

*Ilyenkor a belső bajok nagyobbak,
kisósodnak a bőrre,
átizzadják a vásznat,
míg föl nem kel a Nap
csontfájdalom, elzsibbadt kisujjak,
még a szív is kimozdul,
kimászna kosarából a szájon,
a halál olyan közeli,
mint munkásnak a gyár.*

*Hasra fekszem, hogy aludni tudjak,
mélységre zárom szememet,
de istenem, mi lesz
a mindennapi kenyérrel,
s azzal a húsz, harminc évvel,
amit magamra szabtam ezután?*

*Novemberi 5. óra,
mikor új napot vajúdik az ország,
Szibérián át kelt ez a szorongás,
már elhagyta a Dont és ideért.*